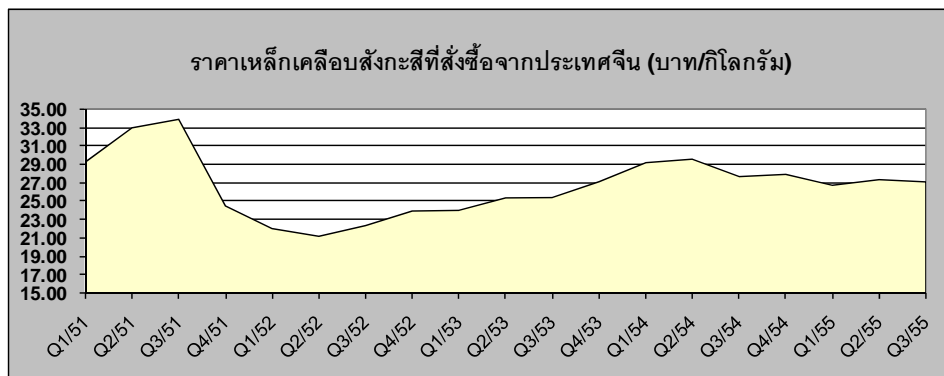

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลก

วัตถุดิบสำคัญในการผลิต คือ เหล็กกล้าเคลือบสังกะสี ในปี 2552- 2554 บริษัทใช้เหล็กกล้าเคลือบสังกะสีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92 - 95 ของยอดรวมของการซื้อวัตถุดิบทั้งหมด ดังนั้น ความผันผวนราคาเหล็กซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามราคาตลาดโลกมีผลกระทบต่อรายได้ ต้นทุน และอัตรากำไรสุทธิของบริษัท หากกรณีที่บริษัทไม่สามารถปรับราคาสินค้าเพิ่มตามราคาของวัตถุดิบที่มีการปรับตัวขึ้นได้ ราคาเหล็กกล้าเคลือบสังกะสีที่บริษัทสั่งซื้อจากจีนย้อนหลัง 5 ปีที่ผ่านมา (2551 - ไตรมาส 3 ปี 2555) สามารถแสดงในแผนภาพดังนี้

ปัจจุบัน บริษัทสั่งซื้อเหล็กจากประเทศจีนเป็นหลัก โดยสิ้นนโยบายการสั่งซื้อวัตถุดิบขั้นต่ำในสต็อกสำหรับการผลิตประมาณ 2 เดือนล่วงหน้า และไม่สิ้นนโยบายการกักตุนเหล็กเพื่อเก็งกำไร บริษัทมีนโยบายการบริหารความเสี่ยงโดยกำหนดราคาขายให้มีส่วนต่างกำไรในระดับที่จะสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากราคาเหล็กมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องบริษัทจะพิจารณาปรับราคาเพิ่มขึ้นตามราคาวัตถุดิบได้ นอกจากนี้ บริษัทจะตรวจสอบราคาเหล็กอย่างใกล้ชิด เพื่อคาดการณ์สถานการณ์และแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้เหล็กทั้งในประเทศและต่างประเทศ บริษัทและบริษัทย่อยจะจัดเก็บเหล็กให้น้อยที่สุดเมื่อพบว่าราคาเหล็กมีทิศทางแนวโน้มปรับตัวลดลง และจะสั่งเหล็กมากขึ้นกรณีราคาเหล็กมีทิศทางที่จะปรับตัวสูงขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์และความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จัดหาเหล็กในการประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อวัตถุดิบและวางแผนการผลิตสินค้าได้อย่างเหมาะสม

1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้ตัวแทนผู้จัดจำหน่ายหรือบริษัท Trader รายใหญ่

วัตถุดิบสำคัญของบริษัทและบริษัทย่อย คือ เหล็กกล้าเคลือบสังกะสี ซึ่งบริษัทจะสั่งซื้อจากประเทศจีนเป็นหลักเนื่องจากมีราคาที่ถูกว่าราคาในประเทศ โดยบริษัทได้สั่งซื้อวัตถุดิบผ่านบริษัทตัวแทนผู้จัดจำหน่ายหรือตัวแทนส่งออก (“ผู้จัดจำหน่าย” หรือ “Trader”) จากประเทศจีนจำนวน 3 รายเป็นหลัก เนื่องจากบริษัท Trader ดังกล่าวมีใบอนุญาตการส่งสินค้าออกและสามารถจัดส่งสินค้าตามความต้องการของบริษัทได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดในราคาซื้อที่เหมาะสม และตั้งอยู่ใกล้แหล่งโรงงานผลิตเหล็ก ซึ่งในปี 2552 - ปี 2554 และ 9 เดือนปี 2555 บริษัทได้สั่งซื้อจากบริษัท Trader รายหนึ่งจากประเทศจีน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.27 ร้อยละ 53.3 ร้อยละ 70.05 และร้อยละ 68.26 ของยอดสั่งซื้อรวม ตามลำดับ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่อยู่ในระดับของการพึ่งพิงบริษัท Trader รายดังกล่าว บริษัทจึงอาจมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบริษัท Trader ที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนส่งออกเหล็กรายดังกล่าว และอาจขาดแคลนเหล็กในกรณีที่บริษัท Trader ดังกล่าวไม่สามารถจัดส่งวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้ตามกำหนด และบริษัทไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้ทันแผนการผลิตสินค้าตามที่ได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า

อย่างไรก็ตาม บริษัท Trader รายดังกล่าวมิได้เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทแต่อย่างใด และมีประวัติการสั่งซื้อระหว่างกัน เป็นระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี โดยบริษัท Trader ดังกล่าวดำเนินธุรกิจเป็นผู้จัดจำหน่ายสินค้านำเข้า-ส่งออกรายใหญ่ และอยู่ภายใต้กลุ่มบริษัทที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในเมืองเทียนจิน โดยมีสินค้าหลากหลายมากกว่า 10,000 รายการ โดยเน้นสินค้าอุปโภคบริโภค และของใช้ในครัวเรือนทั่วไป อาทิ เสื้อผ้า เครื่องจานชาม สินค้าตกแต่งบ้าน งานฝีมือ เป็นต้น เป็นระยะเวลาเกินกว่า 40 ปี ครอบคลุมลูกค้ามากกว่า 100 ประเทศทั่วโลก นอกจากธุรกิจหลักดังกล่าว บริษัท Trader ยังเป็นตัวแทนในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าวัตถุดิบอื่นๆ จากโรงงานผลิต เช่น เหล็ก ให้แก่ลูกค้าต่างประเทศ และเนื่องจากบริษัท Trader ดังกล่าวมีธุรกิจนำเข้าส่งออกเป็นระยะเวลานาน ทำให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบริษัทเดินเรือหลายราย และสามารถอำนวยความสะดวกเรื่องการขนส่งให้แก่ลูกค้าได้ตามความต้องการและตรงเวลา

ทั้งนี้ บริษัทไม่ได้มีสัญญาผูกขาดการจัดซื้อวัตถุดิบผ่านบริษัท Trader รายใดรายหนึ่ง เพื่อทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน ที่ผ่านมามีบริษัทที่มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ผลิตและบริษัท Trader ผู้ส่งออกเหล็กและไม่เคยประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ บริษัทมีความเชื่อมั่นว่าจะไม่ได้รับผลกระทบจากการสั่งซื้อวัตถุดิบจากบริษัท Trader ดังกล่าว

1.3 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาตัวแทนนายหน้าชาวจีน

ในการสั่งซื้อวัตถุดิบเหล็กจากประเทศจีน บริษัทพึ่งพิงตัวแทนนายหน้าชาวจีน 2 ท่านในการทำหน้าที่ประสานงานติดต่อคัดเลือกผู้ผลิตและผู้จำหน่ายวัตถุดิบในประเทศจีน โดยเฉพาะเขตมณฑลเทียนจินและเซี่ยงไฮ้เพื่อนำเสนอราคาให้แก่บริษัท โดยบริษัทจะเปรียบเทียบคุณภาพและราคาที่เหมาะสม และเมื่อบริษัทตกลงสั่งซื้อเหล็กกับโรงงานที่ตัวแทนนายหน้าได้เสนอมา ตัวแทนนายหน้าจะประสานงานให้บริษัท Trader ดำเนินการสั่งซื้อและออกไปยืนยันการขาย (Sale Confirmation) มาให้บริษัท เมื่อบริษัทยืนยันการซื้อกับทางบริษัท Trader แล้วทางบริษัท Trader จะดำเนินการจัดส่งวัตถุดิบให้แก่บริษัทต่อไป โดยตัวแทนดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบสภาพวัตถุดิบซึ่งเป็นเหล็กม้วนและการบรรจุก่อนที่จะส่งออกจากประเทศจีน เพื่อให้ได้สินค้าที่ตรงตามคำสั่งซื้อของบริษัท ซึ่งการมีตัวแทนในจีนทำให้บริษัทสามารถเสาะหา (Sourcing) วัตถุดิบได้คล่องตัวในราคาที่เป็นประโยชน์กับบริษัท โดยตัวแทนจะได้รับค่าจัดการเป็นสัดส่วนต่อมูลค่าสั่งซื้อ เหตุผลที่บริษัทเลือกซื้อเหล็กจากประเทศจีนเนื่องจากมีราคาถูกกว่าซื้อภายในประเทศ โดยถึงแม้ว่าจะมีค่าจัดการให้แก่ตัวแทนชาวจีนแต่ต้นทุนวัตถุดิบโดยรวมยังคงต่ำกว่าราคาเหล็กที่ซื้อผ่านบริษัทจัดจำหน่ายภายในประเทศ ดังนั้น หากตัวแทนชาวจีน 2 ท่านขอยกเลิกการทำหน้าที่ประสานงานติดต่อ คัดเลือกผู้ผลิต และตรวจสอบสภาพวัตถุดิบก่อนส่งให้บริษัท อาจทำให้บริษัทมีต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น และคุณภาพของเหล็กที่ได้รับไม่ได้มาตรฐานได้ ซึ่งจะมีปัญหาการเคลมสินค้าคืนทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกำไรขั้นต้นของบริษัทลดลง

อย่างไรก็ตาม ตัวแทนชาวจีนทั้งสองรายซึ่งเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจเหล็กเป็นอย่างดี โดยบริษัทมีนโยบายที่จะรักษาความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ดีต่อไป และคณะกรรมการตรวจสอบจะมีการประเมินการทำงานของตัวแทนทุกไตรมาส โดยอาจจะมีการปรับเปลี่ยนค่าจัดการตามความเหมาะสมกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ปัจจุบัน บริษัทได้เริ่มหาแหล่งวัตถุดิบอื่นนอกเหนือจากประเทศจีน ซึ่งมีคุณภาพทัดเทียมกัน เช่น ประเทศอินเดีย ประเทศเวียดนาม เป็นต้น

1.4 ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องเงินทุนหมุนเวียน

เนื่องจากตั้งแต่ปลายปี 2553 บริษัทมีแผนการผลิตต่อเหล็กสำหรับโรงงานใหม่ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จาก BOI ประกอบกับการคาดการณ์ว่าจะได้งานเพิ่มขึ้นจากการเติบโตของโครงการอสังหาริมทรัพย์และงานโครงการรถไฟฟ้า จึงได้สั่งซื้อวัตถุดิบเหล็กเข้ามาจำนวนมาก ทำให้ปริมาณสินค้าคงเหลือของบริษัทและบริษัทย่อยคงเหลืออยู่ในสต็อกสูง โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2554 และ ณ 30 กันยายน 2555 บริษัทมีสินค้าคงเหลือก่อนหักค่าเผื่อมูลค่าสินค้าลดลงเท่ากับ 170.91 ล้านบาท และ 188.74 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29.46 และร้อยละ 29.24 ของสินทรัพย์รวม ดังนั้น หากบริษัทไม่สามารถบริหารจัดการสินค้าคงเหลือให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับประมาณการยอดขายและกำลังการผลิต อาจส่งผลให้บริษัทประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน

ในเดือนมีนาคม ปี 2555 บริษัทเริ่มเปิดสายการผลิตจากโรงงานใหม่ จึงคาดว่าจะสามารถระบายวัตถุดิบที่ค้างในสต็อกได้เมื่ออัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น โดยนโยบายการสั่งซื้อวัตถุดิบและสำรองสินค้าคงเหลือของบริษัทจะพิจารณาให้มีความเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบ และปริมาณงานที่ต้องส่งมอบให้แก่ลูกค้า ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมา บริษัทยังไม่มีปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน โดยอัตราส่วนสภาพคล่อง ณ 31 ธันวาคม 2554 และ ณ 30 กันยายน 2555 อยู่ที่ 1.10 เท่า และ 1.21 เท่า ตามลำดับ ซึ่งการระดมทุนจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชนทั่วไปครั้งนี้ จะช่วยเสริมสภาพคล่องให้การขยายตัวธุรกิจเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ณ 30 กันยายน 2555 บริษัทและบริษัทย่อยมีวงเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ระยะสั้นจากสถาบันการเงินจำนวน 400 ล้านบาท โดยมีวงเงินคงเหลือที่ยังไม่ได้เบิกใช้ 158.20 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องเงินทุนหมุนเวียน

1.5 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

เนื่องจากบริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเหล็กจากประเทศจีนในสัดส่วนประมาณกว่าร้อยละ 90 ของยอดซื้อวัตถุดิบรวม และมีการชำระเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่รายได้ของบริษัทส่วนใหญ่เป็นสกุลเงินบาท ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งหากเงินบาทปรับตัวอ่อนค่าลงจะทำให้บริษัทมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น โดยในปี 2554 บริษัทและบริษัทย่อยมีการสั่งซื้อวัตถุดิบต่างประเทศเป็นจำนวนเท่ากับ 348.55 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.73 ของมูลค่าสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมด ในปี 2554 และในงวด 9 เดือนปี 2555 บริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบต่างประเทศเป็นจำนวนเท่ากับ 310.42 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.98 ของมูลค่าสั่งซื้อวัตถุดิบทั้งหมด และบริษัทมีรายได้จากการขายต่างประเทศเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐบางส่วนในปี 2554 และงวด 9 เดือนปี 2555 เท่ากับจำนวน 81.37 ล้านบาท และจำนวน 59.94 ล้านบาท ตามลำดับโดยในอดีตบริษัทไม่ได้มีนโยบายการบริหารความเสี่ยงของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้ในปี 2553 มีกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 4.01 ล้านบาทและปี 2554 บริษัทมีผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 5.76 ล้านบาท ดังนั้น ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2554 บริษัทเริ่มใช้นโยบายการป้องกันความเสี่ยงโดยการใช้สินเชื่อเพื่อการชำระค่าสินค้า: Trust Receipt (T/R) เป็นเงินบาททั้งหมด และได้ใช้วงเงินสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) บางส่วน เพื่อช่วยป้องกันความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง

ณ 30 กันยายน 2555 บริษัทและบริษัทย่อยได้รับการอนุมัติการใช้วงเงิน T/R และวงเงินสำหรับใช้ Forward Contract จากธนาคารเท่ากับ 235.00 ล้านบาท เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนที่อาจเกิดขึ้น โดย ณ 30 กันยายน 2555 บริษัทได้ใช้วงเงินกู้เป็นสกุลเงินบาทและไม่มีหนี้สินที่ไม่ได้ทำสัญญาป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บริษัททำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า บริษัทยังคงได้รับผลกระทบทางบัญชีจากอัตราแลกเปลี่ยนอันเนื่องมาจากที่รายการซื้อและชำระค่าวัตถุดิบและรายการขายและรับชำระเงินไม่ได้เกิดขึ้นงวดบัญชีเดียวกันกับวันที่บันทึกบัญชีและ/หรือวันที่ชำระหรือได้รับเงิน ทำให้ ณ วันปิดงวดบัญชีจะตั้งบันทึกค่าวัตถุดิบและรายได้จากการขายตามอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันปิดงวดนั้นๆ อาจทำให้เกิดผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่บันทึกบัญชีกับอัตราแลกเปลี่ยนจ่ายให้แก่ลูกค้า

สำหรับงวด 9 เดือนปี 2555 บริษัทมีผลกำไรจากกำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเท่ากับ 1.10 ล้านบาทเนื่องจาก บริษัทมีรายได้บางส่วนเป็นเงินตราต่างประเทศและยังมีการสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเพื่อป้องกันความเสี่ยงบางส่วน โดยบริษัทจะติดตามข่าวสารและความเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา เพื่อจะประเมินสถานการณ์และหาทางป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

1.6 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย

ณ 31 ธันวาคม 2554 และ ณ 30 กันยายน 2555 บริษัทมีสินเชื่อระยะสั้นและระยะยาวคงค้างรวมเท่ากับ 261.90 ล้านบาท และ 272.97 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นเงินกู้ยืมระยะสั้นประเภททรัสต์รีซีพ (Trust Receipt) ซึ่งนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และชำระค่าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ส่วนเงินกู้ยืมระยะยาวใช้เพื่อลงทุนในโรงงานและเครื่องจักร โดยอัตราดอกเบี้ยที่ต้องชำระคือ ตั้งแต่ร้อยละ MLR-1.75% ถึง MOR+1% ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยแบบลอยตัวทั้งหมด ดังนั้น หากภาวะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพิ่มสูงขึ้นจะทำให้บริษัทมีภาระดอกเบี้ยจ่ายมากขึ้นด้วย

บริษัทจะลดความเสี่ยงโดยติดตามแนวโน้มของอัตราดอกเบี้ยอย่างสม่ำเสมอ โดยจะหาแหล่งเงินทุนจากตลาดทุนภายหลังการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เพื่อลดภาระการกู้ยืมเงินของบริษัทได้ในการจ่ายชำระคืนหนี้บางส่วน ที่ผ่านมามีบริษัทไม่เคยผิดนัดชำระดอกเบี้ยกับธนาคาร

2. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

2.1 ความเสี่ยงจากการมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอำนาจกำหนดนโยบายการบริหาร

ณ วันที่ 1 สิงหาคม 2555 กลุ่มนายเลิศชัย วงศ์ชัยสิทธิ์ (รวมบริษัทแอลเค ซินดิเคท จำกัด ซึ่งกลุ่มนายเลิศชัยถือหุ้นร้อยละ 97.50) ถือหุ้นรวมกันในบริษัทร้อยละ 76.56 ของทุนชำระแล้ว ถึงแม้ว่าภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน จะทำให้สัดส่วนการถือหุ้นลดลงเหลือร้อยละ 57.41 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว กลุ่มนายเลิศชัยยังคงสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับ 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุน การขายหรือโอนกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด เป็นต้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งเป็นกรรมการอิสระ จำนวน 3 ท่านจากจำนวนกรรมการทั้งหมด 9 ท่าน เข้าร่วมในการประชุมคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของคณะกรรมการและผู้บริหารบริษัท รวมถึงการพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้นว่าการบริหารงานภายในบริษัทจะเป็นไปอย่างไร้ข้อสงสัย

3. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้นับก่อนได้รับการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2555 และบริษัทหลักทรัพย์ ฟิลลิป (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอได้ตามเกณฑ์กำไรสุทธิจากการดำเนินงาน ยกเว้นคุณสมบัติการกระจายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวนไม่ต่ำกว่า 300 ราย บริษัทจึงยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่เป็นไปได้หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้